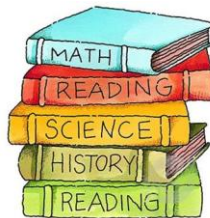

MALDOS IR VIEŠPATIES GARBINIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

Šv. Kazimiero parapija

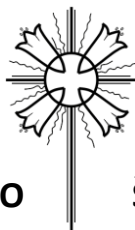
2016m. rugsėjis

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- *Kad kiekvienas prisidėtų prie bendrojo gėrio ir rūpintųsi kurti visuomenę, kurioje žmogus laikomas jos centre.*
(popiežiškoji rugsėjo mėnesio intencija)
- Kad mokslas vestų studentus ir mokytojus giliau suprasti žmogiškumo esmę.
- Kad pasaulio tautos būtų apdovanotos dieviškuoju teisumu ir ramybe, ypač tos, kuriose siaučia neapykanta, priespauda ir smurtas.
- Kad Viešpats saugotų visus gaisrininkus, policininkus ir greitosios pagalbos darbuotojus ir juos apdvanotų už jų tarnystę.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad mūsų visuomenėje esantys benamiai ir beturčiai būtų mylimi ir prižiūrimi pagal Kristaus širdį.
- Kad Dievas, teikiantis gyvybę visai kūrinijai, dalytųsi savo gyvybe su tais, kurie serga ir kenčia.
- Kad mūsų Maldos ir Viešpaties Garbinimo Tarnystės narių tikėjimas maldos galia būtų patvirtintas.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

rugsėjo 2d. – **Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos garbinimas ryte 8:00 - 9:00v.r.** bažnyčioje
rugsėjo 14d. – **Eucharistijos garbinimas vakare 6:00 - 9:00v.v.** bažnyčioje

RUGSĖJO MĖNESIO ŠVENTOJI

ŠV. TERESĖ IŠ KALKUTOS

vienuolė
(1910 -1997)

rugsėjo 4d.

(pradedant 2016m. rugsėjo 4d.)

Motina Teresė gimė Agnietė Gonxha Bojaxhiu albanų šeimoje Skopje mieste, dabar priklausančiam Makedonijai. Ji įstojo į Loreto vienuolių ordiną ir 1929m. nuvyko į Indiją. 1947m. tapo Indijos piliete ir 1950m. įsteigė Labdaros Misijonierių (Missionaries of Charity) vienuolių ordiną. Ji buvo vadinama gyva šventąja dėl jos darbų slaugant ligonius ir mirštančius vargingiausiose pasaulio vietovėse. Kai kurie žmonės jai metė kaltinimus, kodėl ji nekovojo prieš neteisingą santvarką, kuri engė žmones ir stūmė juos į vargą ir netektį. Dar kiti ją vertino kritiškai dėl jos raštų, kuriuose ji kartais išreiškė abejones apie Dievo meilę ir apie savo tikėjimą.

Nežiūrint kad kartais ji juto nusivylimą, Motina Teresė visuomet įgyvendino savo tikėjimą artimo meilės darbais. Ji tikėjo, jog Dievas ją pašaukė būti vienuole, ir vėliau ją pašaukė būti vienuole, kuriai buvo skirta gyventi tarp vargšų. Ji troško, kad jos vienuolių bendruomenė, Labdaros Misijonierės, būtų Dievo meilės pasiuntiniai. Ji laikė širdyje Švento Rašto žodžius ir gyveno pagal juos: "Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte."

Motina Teresė priėmė savo abejones kaip Dievo valios apraišką. Pasaulis matė jos pasiaukojimą vargšams, ir neturėjo užuominos jos vidinio liūdesio ir skausmo. Motina Teresė kasdien dirbo nepaprastai didaus skurdo pasaulyje, ir todėl jai retkarčiais iškildavo klausimas kodėl gerasis ir maloningasis Dievas leidžia tokiai kančiai egzistuoti. Nors ir turėdama abejonių, ji toliau "aklaidi tikėjo," ir tasai tikėjimas davė jai jėgų tęsėti tarnystę Dievui ir vargšams.

Šaltiniai:

- 1) MOTHER TERESA IN MY OWN WORDS, compiled by Jose Luis Gonzalez-Balado, G.K. hall & Co., Thorndike, Maine USA.
- 2) "Mother Teresa to be canonized Sept.4; Pope sets other sainthood dates," by Cindy Wooden Catholic News Service.
- 3) "The Interior Cross: Mother Tesesa and Her Dark Night of the Soul" by William A. Borst, Ph.D., Cardinal Mindszenty Foundation, St. Louis, MO, December 2007

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO

Tikėjimas ir Viltis

#2087 Mūsų dvasinio gyvenimo šaltinis yra tikėjimas į Dievą, kuris mums apreiškia savo meilę. Šv. Paulius kalba apie tikėjimo klusnumą kaip apie pirmąją pareigą. Pasak jo, „Dievo nepripažinimas“ yra visų dorinių nuopolių pagrindas ir juos paaiškina. Mūsų pareiga Dievui yra Jį tikėti ir Jį liudyti.

#2090 Kai Dievas apsireiškia žmogui ir jį pašaukia, tinkamai atsiliepti į Dievo meilę vien savo jėgų žmogui nepakanka. Jis turi viltis, kad Dievas jam suteiks gebėjimą atsiliepti meile už meilę ir elgtis, kaip reikalauja meilės įsakymai. Viltis – su pasitikėjimu laukti Dievo palaimos ir laimės regėti Dievą; viltį taip pat lydi baimė įžeisti Dievo meilę ir užsitraukti bausmę.

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

DVASINĖ TAMSUMA

Dvasinė tamsuma yra jausmas, kad Dievo nėra, kad danguje vien tik tuštuma, ir kad mūsų kentėjimai yra beprasmingi. Motina Teresė nebuvo vienintelė, kuri išgyveno tokią dvasinę tamsumą. Krikščioniško misticizmo istorijoje yra buvę daug dvasinės tamsumos aprašymų. Senovės doktrina teigia, jog Dievas gyvena neprieinamoje šviesoje, šviesoje, kuri spindi taip akinančiai, jog ji apgaubia dieviškąją garbę “tamsiu nežinojimo debesiu.”

Pasiklausykite Jobo dejonų, jam šaukiant sielvarto kupino balsu:

*„Tepranyksta diena, kurią gimiau,
naktis, kuri tarė: 'Pradėtas berniukas!'
Ta diena! Tebūna ji tamsa!
Tenesirūpina ja Dievas aukštybėse,
jai šviesa teneaušta!*

(Job 3, 3-4)

Klausykite Jėzaus ant kryžiaus, jam šaukiant 22-osios psalmės žodžiais:

“Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?” (Mt 27,46)

Kai kurie didžiausių šventųjų yra ištvėrę ką Šv. Jonas nuo Kryžiaus pavadino “sielos tamsumos naktį.” Šv. Pauliui nuo Kryžiaus, 18-ojo šimtmečio vienuoliui, tokia tamsumos naktis tęsėsi 45-eris metus. Šv. Jonas nuo Kryžiaus traktavo savąją sielos tamsumos naktį ne kaip Dievo jo apleidimą, o kaip apvalančią Dievo meilės išraišką. Šventosios Kotryna iš Sienos ir Teresė Avilietė, kaip ir Motina Teresė, suprato, jog “abejonių kančia ir vienuma yra būdas dalyvauti Kristaus Kančioje.”

Šv. Teresė iš Liseux, Motinos Teresės šventoji globėja, įstojo į Karmelitų vienuolyną būdama vos 15-kos metų ir mirė už devynerių metų nuo džiovos. Jos autobiografijos knyga, Sielos Gyvenimas (The Life of a Soul) yra nuotaikinga. Tik vėliau buvo susekta, jog jos sesuo, Paulina, vienuolyno vyresnioji, buvo išbraukus visus Teresės surašytus apmąstymus jai esant ligos patale, kuriuose ji rašė apie savo “dvasinę sausrą” ir prisipažino turinti baimę prarasti tikėjimą. Motina Teresė taip pat prašė draugės “sunaikinti jos laiškus ir bet kokius jos rašytus raštus.” Ar gal kadangi šventųjų gyvenimai idealizuojami, ji baiminosi, kad jos abejingos mintys būtų neteisingai suprastos?

Katalikų Bažnyčios Katekizmas (#2090) rašo, kad tinkamai atsiliepti į Dievo meilę, vien savo jėgų žmogui nepakanka. Reikalinga turėti vilties, kad Dievas jam suteiks gebėjimą atsiliepti meile už meilę ir elgtis, kaip reikalauja meilės įsakymai. Motina Teresė tikrai gyveno pagal meilės įsakymus.

šaltinis: “The Interior Cross: Mother Teresa and Her Dark Night of the Soul” by William A. Borst, Ph.D., Cardinal Mindszenty Foundation, St. Louis, MO, December 2007.